

Бруківка покрита камінням слов'янських душ

Ігор Павлюк

Бруківка покрита камінням слов'янських душ,
Поламаним вітром зализана, наче пір'їна — кров'ю.
Ти щастя свого дурного в мені не руш.
З підвалів церковних відпий золоте здоров'я.

Роди мені яблуко з чорного цвіту ласк,
Стару порожнечу заповнивши ніжним зітханням листя.
Всі маски міняються явно останній раз
На маску всесвітнього авантюриста.

На завнішність Юди, що платить премного більш
За хрест антикварний, чи, мо', антикварний дуже.
І добре йому, бо заласканість також біль.
А біло — то холодно.
То вже така байдужість.

То вибори бога, то спів кислооких птиць
І кидання квітів на злу плащаницю сцени,
Що цвяхами стануть,
Відмивши безплідність лиць
Навіки забутих поетів своїх скурвлених.

Що ніжні і гострі, немов осока в ставку,
І ладаном пахнуть, й білком після грішних ранків.
Собі непотрібні, як жменя сухого піску
В піщанім годиннику з талією коханки.